

การค้าเบี่ยงงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ประวัติความเป็นมาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย เริ่มขึ้นด้วยความริเริ่มของพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอรรคโยธิน ครั้นทรงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการรถไฟ (อธิบดีรถไฟ) พระองค์สนพระทัยในเรื่องการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ถึงกับได้ส่งเรื่องราวเกี่ยวกับเมืองไทยไปเผยแพร่ในสหรัฐอเมริกา และได้เริ่มจัดตั้งแผนกโฆษณาของการรถไฟขึ้นในราว พ.ศ. 2467 ซึ่งทำหน้าที่ดำเนินการรับรองให้ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในเมืองไทย รวมทั้งการโฆษณาเผยแพร่เมืองไทยให้เป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศ¹ แรกทีเดียวนั้นได้ตั้งสำนักงานที่กรมรถไฟ เชียงสะพานพวงค์ ค่อยมาย้ายมาตั้งที่สถานีรถไฟหัวลำโพง โดยมีหลวงถวิล เศรษฐพาณิชยการ ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากสหรัฐอเมริกา เป็นผู้ช่วย

ต่อมาพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอรรคโยธิน ได้ย้ายไปทรงดำรงตำแหน่งเสนาบดี (รัฐมนตรี) กระทรวงพาณิชย์และคมนาคม งานด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงย้ายไปอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์และคมนาคมและยังคงทำงานร่วมกับกรมรถไฟ โดยมีสำนักงานตั้งอยู่ที่ถนนเจริญกรุง หน้าไปรษณีย์กลาง และยังคงปฏิบัติทางด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวอยู่ อย่างเดิม งานนี้คงดำเนินต่อมาโดยไม่มียงบประมาณจากรัฐบาล และหน่วยงานยังเป็นระดับแผนกอยู่

นอกจากนี้ สมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ก็ยังได้ทรงเขียนเรื่องสถานที่สำคัญในเมืองไทย เป็นภาษาอังกฤษ สำหรับนักท่องเที่ยวใช้เป็นคู่มือนำเที่ยว ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์ต่อวงการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยเป็นอย่างมาก

การส่งเสริมการท่องเที่ยวได้เริ่มขึ้นอย่างเป็นทางการ เมื่อปี พ.ศ. 2479 กล่าวคือ กระทรวงพาณิชย์และคมนาคมได้เสนอโครงการบำรุงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใน

¹ งานวิจัย กองบริหารงานบุคคล, คู่มือพนักงานและลูกจ้าง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, หน้า 1.

ประเทศสยามต่อคณะรัฐมนตรี โดยวางแผนงานและวัตถุประสงค์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ขึ้นเป็น 3 ประการคือ

1. การโฆษณาชักชวนนักท่องเที่ยว
2. งานรับรองนักท่องเที่ยว
3. งานบำรุงสถานที่ท่องเที่ยวและที่พัก

ในการเสนอโครงการของกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมสมัยนั้น ได้เสนอให้จัดเป็น
รูปของสมาคมการท่องเที่ยว และยกร่างข้อบังคับของสมาคมไปประกอบการพิจารณาของคณะ
รัฐมนตรีด้วย คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษากันเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2479 มีมติรับหลัก
การของการบำรุงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แต่ไม่รับหลักการในการจัดตั้งให้เป็นรูปสมาคม และ
ได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งสำหรับดำเนินงาน โดยให้เชิญผู้แทนกระทรวงธรรมการ
(กระทรวงศึกษาธิการ) กระทรวงมหาดไทย กรมรถไฟ กรมศิลปากร สำนักงานโฆษณาการ
(กรมประชาสัมพันธ์) และสำนักพระราชวัง ร่วมเป็นกรรมการ กับได้มอบให้กระทรวงพาณิชย์
และคมนาคม เป็นเจ้าของเรื่อง

กระทรวงพาณิชย์และคมนาคมจึงได้ดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรี โดยเชิญผู้แทน
จากหน่วยงานดังกล่าวมาร่วมประชุมกัน เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2479 (จะเริ่ม พ.ศ. ใหม่
2480 ในเดือนเมษายน ตามระบบปฏิทินของไทยสมัยเก่า) โดยมีหลวงถวิล เศรษฐพาณิชย์การ
กรรมการผู้แทนกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม เป็นเลขานุการ ที่ประชุมได้พิจารณาดำเนิน
งานบำรุงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามมติคณะรัฐมนตรี และเห็นสมควรให้จัดตั้ง เป็นรูปบริษัท
โดยรัฐบาล เป็นหุ้นส่วนใหญ่ และให้เงินบำรุงเป็นรายปี ทั้งนี้เพื่อความสะดวก
ในการบรรจุตัวบุคคล เข้าทำงาน ตลอดจนปลดคนออกด้วย และได้้นำเรื่อง เสนอคณะรัฐมนตรี
พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แต่ขอ เสนอนี้คณะรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยในหลักการที่จะจัดตั้ง เป็นรูปบริษัท
คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเกรงจะขาดทุน จึงได้ลงมติมอบให้เป็นงานของกระทรวงพาณิชย์
และคมนาคม และดำเนินการต่อไปตามที่เห็นสมควร ซึ่งกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมได้มอบ
งานนี้ให้แก่กรมพาณิชย์เป็นผู้จัดทำ ทั้งนี้เพราะกรมพาณิชย์มีแผนกส่งเสริมพาณิชย์และการท่องเที่ยว
เที่ยวอยู่

ครั้น เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2492 คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่าสมควรที่จะขยาย
กิจการโรงแรมที่พักอาศัยให้เพียงพอแก่ความต้องการ และปรับปรุงหน่วยงานท่องเที่ยวให้เป็น

ล่า เป็นอันยิ่งขึ้น จึงได้มีมติดังนี้

1. ถ้ามีชาวต่างประเทศจะมาดำเนินการเปิดโรงแรมขึ้นใหม่ในประเทศแล้ว ก็ให้ทางราชการร่วมมือด้วยได้
2. ให้กระทรวงการต่างประเทศหาทางเจรจากับต่างประเทศ ชักจูงให้มาดำเนินการเปิดโรงแรมขึ้นในประเทศด้วย
3. ให้กรมโฆษณาการไปยกร่างโครงการปรับปรุงหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยว เสนอมาให้คณะรัฐมนตรีโดยด่วน

ต่อมา เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2492 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กรมโฆษณาการพิจารณาส่งเสริมการท่องเที่ยว ตลอดจนสถานที่พักอาศัยให้เข้าและโรงแรม โดยเฉพาะในการพิจารณาขึ้นแรกให้เร่งเล็งถึงเรื่องการจัดอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่จะเดินทางมาจากต่างประเทศ เพื่อมาเที่ยวชมงานแสดงพิพิธภัณฑ์สหประชาชาติตะวันออกไกล ซึ่งจะเปิดการแสดงขึ้นตั้งแต่วันที่ 5 ธันวาคม 2493 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2493 และได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมโฆษณาการที่จะพิจารณาวางโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเสียเอง หากสมควรจะเชิญผู้ใดมาร่วมด้วยก็ให้มีอำนาจทำได้ตามความจำเป็น ดังนั้นในปี พ.ศ. 2492 นั้นเอง กรมโฆษณาการจึงได้ทำความตกลงกับกระทรวงคมนาคม (ซึ่งเดิมรวมอยู่ในกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม หรือกระทรวงเศรษฐกิจ) ขอโอนกิจการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากกระทรวงคมนาคมมาขึ้นอยู่กับกรมโฆษณาการ สำนักนายกรัฐมนตรี และให้เรียกส่วนงานนี้ว่า "สำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยว" ใช้งบประมาณการจรของกรมโฆษณาการ เป็นงบประมาณค่าใช้จ่ายของสำนักงานนี้

ครั้นถึงต้นเดือน เมษายน 2493 สภาเศรษฐกิจแห่งชาติได้เสนอไปยังรัฐบาล แจ้งให้ทราบว่า รัฐบาลนิวซีแลนด์ได้ยินยอมให้สำนักงานเลขาธิการ ECAFE ยืมคือนาย เอนนิส กรูม (ENNIS GROOM) จาก Department of Touriest and Health Resorts ของรัฐบาลนิวซีแลนด์ มาประจำสำนักเลขาธิการ และขอให้กรมโฆษณาการเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกัน ซึ่งกรมโฆษณาการก็ได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมกับนาย เอนนิส กรูม ถึงเรื่องโครงการตรวจคนเข้าเมืองและการศุลกากร ซึ่งประเทศไทยต้องให้ความสะดวกไม่เพียงพอ และจำเป็นต้องจัดทำให้มีความสะดวกยิ่งขึ้น และในเดือนเดียวกันสภาเศรษฐกิจแห่งชาติได้รับรายงานเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากคณะผู้แทนประเทศไทยในการประชุมคณะกรรมการ ECAFE ที่ประเทศสิงคโปร์ เพื่อเสนอต่อรัฐบาลไทยอีกทางหนึ่งด้วย

กิจการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้รับความสนใจมากขึ้น กรมโฆษณาการจึงได้ยกฐานะ "สำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยว" ซึ่งเป็นงานส่วนหนึ่งของกรมโฆษณาการขึ้นให้มีฐานะเทียบเท่ากอง เรียกว่า "สำนักงานท่องเที่ยว" โดยพระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการกรมโฆษณาการในสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2493 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาตอนที่ 25 เล่ม 67 ลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2493

ครั้นเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2493 สภาเศรษฐกิจแห่งชาติได้เสนอเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อรัฐบาล ตามคำแนะนำของนายเอนนิส กรุม ผู้เชี่ยวชาญการท่องเที่ยวของ ECAFE เพื่อให้รัฐบาลไทยพิจารณาและดำเนินการมีสาระสำคัญ 3 ประการคือ¹

1. ให้รัฐบาลตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้นชุดหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนรัฐบาล ผู้แทนองค์การธุรกิจที่เกี่ยวกับที่พักแรมและการขนส่ง มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่รัฐบาลโดยไม่คิดค่าตอบแทน และเป็นองค์การตัวแทนรัฐบาลทำหน้าที่ชี้ชวนและสนับสนุนกิจการท่องเที่ยวให้เจริญขึ้น

2. ให้เงินทุนสนับสนุนแก่กรมโฆษณาการ เพื่อให้มีโอกาสขยายหน่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ดำเนินงานกว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในด้านโฆษณา ส่งเสริมในด้านการสงวนและขยายขยายสถานที่พักผ่อนหย่อนใจภายในประเทศ และให้คำแนะนำแก่รัฐบาลหรือดำเนินการตามที่รัฐบาลได้แนะนำเกี่ยวกับการนี้

3. ให้จัดตั้งหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้นเป็นรูปบริษัทจำกัด ซึ่งอยู่ในความควบคุมของรัฐบาล เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว

ต่อมาเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2493 กรมโฆษณาการได้เสนอโครงการปรับปรุงกิจการของสำนักงานท่องเที่ยวให้มีลักษณะเป็นองค์การอิสระ โดยใช้เงินทุนหมุนเวียน แต่การดำเนินงานกระทำยังไม่สำเร็จก็ได้มีการเปลี่ยนอธิบดีเสียก่อน

ในปี พ.ศ. 2502 ขณะที่ ฑพฉา จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ กำลังพักรักษาตัวอยู่ ณ โรงพยาบาลวอลเตอร์ริด สหรัฐอเมริกา ได้ศึกษากิจการท่องเที่ยวด้วยความสนใจเป็น

¹ ละเอียด ศิลาน้อย, ประวัติการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย และ ความเป็นมาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, (งานวิเคราะห์ กองสถิติและวิเคราะห์, 2523) หน้า 5.

อย่างยิ่งและได้ดำริที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างจริงจัง เนื่องจากได้เล็งเห็นผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่จะได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งกำลังคืนตัวกันอยู่ในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ด้วยเหตุที่ประเทศไทยเรามีวัดอุทิศที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวในตัวแล้ว ประกอบทั้งประชาชนชาวไทยมีความเป็นมิตรต่อบุคคลทั่วไป และวิถีดำเนินชีวิตของประชาชนชาวไทยก็เป็นที่น่าสนใจแก่ชาวต่างประเทศเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นศูนย์กลางของประเทศก็เต็มไปด้วยสิ่งที่น่าสนใจทั้งสิ้น เช่น วัดวาอารามและโบราณสถานอันสวยงาม พิพิธภัณฑ์ ตลาด ร้านค้า นาฏศิลป์ไทย การเที่ยวชมแม่น้ำลำคลอง ตลอดจนตลาดน้ำ และชีวิตตามลำน้ำเจ้าพระยา เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยทั้งสิ้น ถ้าได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวกันอย่างจริงจัง และทำอากาศยานคอนเมืองกัมพูชาวันแต่จะทวีบทบาทการเป็นศูนย์กลางของการบินพาณิชย์ในภูมิภาคนี้ยิ่งขึ้นด้วย

ดังนั้นในปี พ.ศ. 2502 ภายหลังจากที่ได้มีการจัดตั้งรัฐบาลของคณะปฏิวัติ โดยมี ทัพบา จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว จึงได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกาจัดแบ่งส่วนราชการกรมประชาสัมพันธ์ พ.ศ. 2502 โดยคัด "สำนักงานท่องเที่ยว" ออกไปก่อตั้งขึ้นเป็นองค์การอิสระ เรียกว่า "องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว" โดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. 2502 เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทั้งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 76 ตอนที่ 74 ลงวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2502

สถานที่ทำงานขององค์การฯ นั้น ในระยะแรกได้อาศัยอาคารของกรมประชาสัมพันธ์ เป็นสำนักงาน ต่อมาเห็นว่ากิจการส่งเสริมการท่องเที่ยวมีขอบข่ายงานกว้างขวางมาก และจะต้องติดต่อกับชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมาก จึงได้บูรณะอาคารของกรมศาสนาเดิม ซึ่งตั้งอยู่ที่ถนนศรีอยุธยา บริเวณสนามเสือป่าขึ้นใหม่ เมื่อการบูรณะใกล้สำเร็จลงจึงย้ายสำนักงานขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวจากอาคารของกรมประชาสัมพันธ์มาเปิดดำเนินการ ณ สำนักงานถนนศรีอยุธยา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2503 และได้ประกอบพิธีเปิดเมื่อวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2503 โดย ทัพบา นายกรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธี

และการดำเนินงานขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ขยายออกไปอย่างกว้างขวางเมื่อวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2505 ได้ทำการเปิดสำนักงานใหญ่ ณ อาคาร 2 ถนนราชดำเนินกลาง เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2505 ได้เปิดหน่วยให้ข่าวสารที่ทำอากาศยานกรุงเทพ ในปี พ.ศ. 2506 ได้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2506 เพิ่มคำว่า "แห่งประเทศไทย" ท้ายคำว่า "องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว"
ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 ได้ย้ายที่ทำการจากถนนศรีอยุธยา มาอยู่ ณ อาคาร สปอ. เดิม
ถนนราชดำเนินนอก ข้างสนามมวยราชดำเนิน และในปี พ.ศ. 2520 ก็ได้ย้ายหน่วยงาน
ส่วนที่อยู่ ณ อาคาร 2 ถนนราชดำเนินกลาง มาประจำ ณ อาคาร สปอ. เดิม อันเป็นที่
ทำการขององค์การอยู่ในปัจจุบัน จึงมีสำนักงานใหญ่อยู่ ณ สำนักงานเลขที่ 4 ถนนราชดำ-
เนินนอก ต.วัดโสมนัสวิหาร อ.ป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร

ใน พ.ศ. 2509 ได้มีมติคณะรัฐมนตรี ให้ อ.ส.ท. รับผิดชอบสถานคากอากาศบาง-
แสน สนามกอล์ฟบางพระ และสถานพักผ่อนเขาใหญ่ มาดำเนินการ ซึ่ง อ.ส.ท. ก็ได้ปรับ-
ปรุงและดำเนินงานสถานคากอากาศทั้ง 3 แห่งมาจนปัจจุบัน

ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. 2502 อ.ส.ท.
มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้¹

1. ส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของชาติ และเผยแพร่ประเทศไทยในด้านวัฒนธรรม ศิลปกรรม ประเพณี นาฏศิลป์ การกีฬา และกิจการอย่างอื่นอันจะเป็นการชักจูง หรือ เป็นที่สนใจแก่นักท่องเที่ยว
 2. ช่วยเหลือ แนะนำ และร่วมมือในการวัดและดำเนินงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเอกชน
 3. สำรวจ จัดสร้าง ส่งเสริม หรือบูรณะสถานที่อันเหมาะสม สำหรับการท่องเที่ยว
 4. ติดต่อร่วมมือกับองค์การหรือสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งในและนอกราชอาณาจักร
 5. ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในกรณีที่เอกชนไม่สามารถจะกระทำได้โดยลำพัง หรือในกรณีที่ทางราชการมอบหมาย
 6. ประกอบธุรกิจอื่น ๆ อันเกี่ยวแก่หรือเพื่อผลประโยชน์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว
อ.ส.ท. ได้วางนโยบาย เพื่อ เป็นกรอบการดำเนินงานไว้ดังต่อไปนี้

¹ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี 2522, หน้า 8.

ก. เผยแพร่โฆษณาประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักและสนใจแก่ชาวต่างประเทศ เพื่อเป็นการชักจูงให้ชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทำให้มีรายได้ อันเป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของชาติ นอกจากการเผยแพร่โฆษณาไปในต่างประเทศแล้ว ก็ได้มีการเผยแพร่ความสำคัญตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ประชาชนในประเทศได้ทราบด้วย

ข. ส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเอกชนภายในประเทศ ทั้งในด้านการจัดบริการ นำเที่ยว การขนส่ง โรงแรม ภัตตาคาร และการจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก

ค. ประสานงานและร่วมมือกับองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวของต่างประเทศของภูมิภาคหรือนานาชาติโดยใกล้ชิด เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นทางด้านวิชาการ ผลงานทางสถิติ ตลอดจนการสนับสนุนในด้านการเผยแพร่โฆษณาระหว่างกันและกันโดยตรง

ง. สนับสนุนการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว และการพัฒนาท้องถิ่นของรัฐโดยการให้ข้อเสนอแนะ การช่วยเหลือในการสำรวจ การดำเนินการเผยแพร่โฆษณา และการจัดนำเที่ยวไปสู่ท้องถิ่นนั้น ๆ

จ. พยายามดำเนินการปฏิบัติงานโดยประหยัดทั้งกำลังคน และกำลังเงินเท่าที่จะทำได้

ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง อ.ส.ท. นี้ องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นองค์การของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและถือว่าเป็นรัฐวิสาหกิจ ผู้ปฏิบัติงานในองค์การมีฐานะเป็น "พนักงาน" และ อ.ส.ท. ไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะไปควบคุมการปฏิบัติงานของบริษัทนำเที่ยว โรงแรม หรือร้านค้าของที่ระลึก เป็นต้น อ.ส.ท. คงได้รับมอบหมายให้มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยสั่งการและดำเนินงานภายในองค์การเอง อันช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วขึ้นเท่านั้น

แต่โดยเหตุที่การปฏิบัติงานของ อ.ส.ท. และโครงสร้างทางการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวในส่วนรวม มีความเกี่ยวข้องและขึ้นอยู่กับปฏิบัติงานของทั้งธุรกิจเอกชนและหน่วยราชการ เพื่อขจัดและป้องกันปัญหาการบริการท่องเที่ยวที่ขาดคุณภาพ และเพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้ผล จึงได้มีการพิจารณาขอช่วยอำนาจของ อ.ส.ท. ใหม่ โดยพิจารณาจากฐานะจากองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นการท่องเที่ยว

แห่งประเทศไทย และขยายขอบอำนาจหน้าที่เพิ่มเติมขึ้นอีกตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงสภาพเป็นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 5 พฤษภาคม 2522 เป็นต้นมา โดยยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. 2502 และที่แก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมด พร้อมทั้งให้โอนบรรดากิจการทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ความรับผิดชอบงบประมาณ ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. 2502 ไปเป็นของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และให้ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และบรรดาพนักงานหรือลูกจ้างขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. 2502 เป็นผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กับให้ถือเวลาการทำงานในองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นเวลาทำงานในการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีบังคับใช้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ใช้ชื่อย่อ "ททท." และชื่อภาษาอังกฤษ "Tourism Authority of Thailand" ชื่อย่อ "TAT"

วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงาน

ททท. มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานดังต่อไปนี้¹

1. ส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนการประกอบอาชีพของคนไทยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. เผยแพร่ประเทศไทยในด้านความงามของธรรมชาติ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา และวิวัฒนาการของเทคโนโลยี ตลอดจนกิจการอย่างอื่น อันจะเป็นการชักจูงให้มีการเดินทางท่องเที่ยว
3. อำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
4. ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความเป็นมิตรไมตรีระหว่างประชาชนและระหว่างประเทศโดยอาศัยการท่องเที่ยว
5. ริเริ่มให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวและเพื่อพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่การท่องเที่ยว

¹ พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522, มาตรา 8.

เพื่อให้บรรลូវัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวกำหนดไว้ จึงให้ ททท. มีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์นั้น และอำนาจ เช่นว่านี้ให้รวมถึง¹

1. ให้คำปรึกษา แนะนำ ร่วมมือและประสานงานกับส่วนราชการ องค์กร สถาบัน นิติบุคคล และเอกชน ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร
2. ส่งเสริม ร่วมมือ หรือดำเนินการในการฝึกอบรมและให้การศึกษาวิชาการต่าง ๆ เพื่อสร้างบุคลากรให้ได้มาตรฐานและเพียงพอในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมการทัศนศึกษา
4. สืบค้นและรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ จากส่วนราชการ องค์กร สถาบัน นิติบุคคล และเอกชนผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ในการจัดทำสถิติเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
5. สืบค้น กำหนดพื้นที่และสถานที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ต้องสงวนไว้เป็นของรัฐ และให้อยู่ในความควบคุมดูแลของ ททท. โดยให้จัดทำเป็นพระราชกฤษฎีกา
6. สืบค้น วางแผน และดำเนินการจัดสร้าง ส่งเสริม อนุรักษ์ ปั้นฟู บูรณะ หรือพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว ตลอดจนทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ
7. ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเท่าที่จำเป็น รวมตลอดถึงการลงทุนหรือร่วมทุน เพื่อเป็นการริเริ่มให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว
8. กู้หรือยืม เงินภายในและภายนอกราชอาณาจักร
9. ให้กู้หรือให้ยืม เงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
10. ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนหรือร่วมทุนในกิจการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
11. ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย

¹ เรื่องเดียวกัน, มาตรา ๑.

จำหน่าย เข้า ให้เช่า เข้าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ใ้ยืม รับจ่านำ รับจ่านอง ทำการแลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้ทศให้

12. กระทำกิจการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ ททท.

โครงสร้างและการดำเนินงาน

ททท. มีคณะกรรมการบริหารกิจการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย" ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงคมนาคมหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสามคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการและให้ผู้ว่าการ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของ ททท. อำนาจและหน้าที่ เช่นว่านี้ให้รวมถึง ¹

1. กำหนดนโยบายและอนุมัติแผนงานของ ททท. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. ออกข้อบังคับหรือระเบียบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของ ททท.
3. ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุม และดำเนินการของคณะกรรมการและคณะกรรมการอนุกรรมการ
4. ออกข้อบังคับหรือระเบียบ เกี่ยวกับการบริหารงานต่าง ๆ
5. ออกข้อบังคับกำหนดค่าแห่งต่าง ๆ อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ของพนักงานและลูกจ้าง
6. ออกข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนเงินเดือน

¹ เรื่องเดียวกัน, มาตรา 22.

หรือค่าจ้าง ระเบียบวินัย การลงโทษ และการดูแลสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้าง

7. ออกระเบียบว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

8. ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่น เพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

9. ออกข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าทำงานล่วงเวลา เบี้ยประชุม และการจ่ายเงินอื่น ๆ

10. ออกระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบพนักงานและลูกจ้าง

ผู้ว่าการเป็นผู้ดำเนินการของ ททท. ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของ ททท. และตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และให้มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง และผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ ททท. ในการดำเนินการของ ททท. โดยผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้¹

1. วางรูปการจัดองค์การ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

2. บรรจุ แคนดิง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย พนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

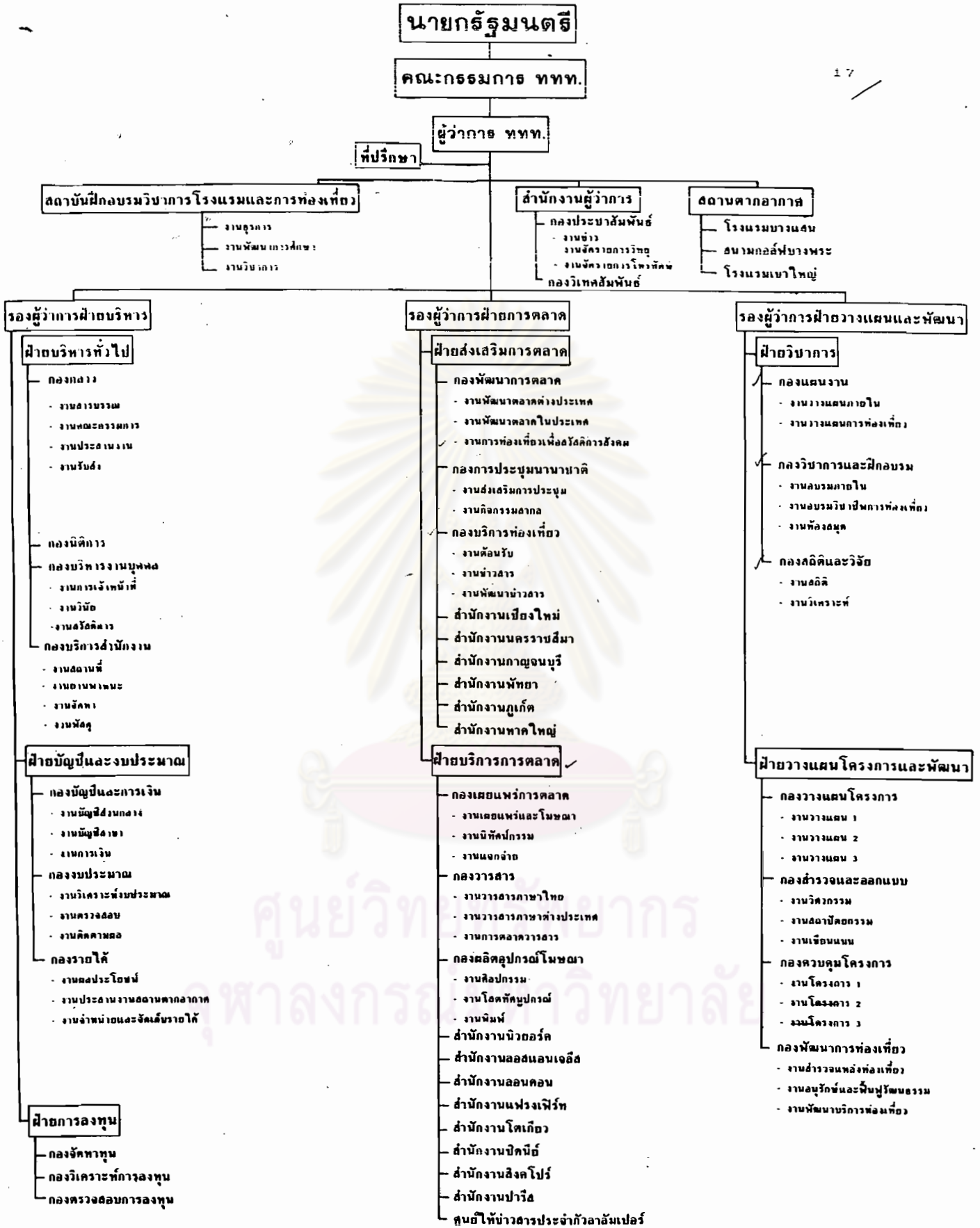
3. วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ททท. โดยไม่ขัดข้องหรือแย้งต่อระเบียบข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดไว้

4. แต่งตั้งบุคคลเป็นกรรมการเฉพาะกิจเพื่อปฏิบัติการใด ๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

5. ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

รองผู้ว่าการมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่งรองจากผู้ว่าการ และมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการของ ททท. ตามที่ผู้ว่าการมอบหมาย

¹ เรื่องเดียวกัน, มาตรา 28.

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ททท. ประกอบด้วยหน่วยงานหลักรวม 3 ฝ่าย และ 1 สถาบันคือ

1. ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย

ก. ฝ่ายบริหารทั่วไป มีหน้าที่รับผิดชอบงานสารบรรณทั่วไป งานคณะกรรมการ ททท. ประสานงานกับหน่วยงานขึ้นตรงคือผู้ว่าการ ยกเว้นสถานคากอากาศ ประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานของ ททท. ทางสื่อมวลชน รวมทั้งรับผิดชอบงานบุคคล สถานที่ ยานพาหนะ และพัสดุ ตลอดจนปฏิบัติงานด้านกฎหมายของ ททท.

ข. ฝ่ายบัญชีและงบประมาณ มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านบัญชี การเงิน การวิเคราะห์และควบคุมงบประมาณ การจัดเก็บรายได้และค่าธรรมเนียมของ ททท.

ค. ฝ่ายการลงทุน มีหน้าที่จัดหาทุน วิเคราะห์การลงทุน ตรวจสอบการลงทุน

2. ฝ่ายการตลาด ประกอบด้วย

ก. ฝ่ายส่งเสริมการตลาด มีหน้าที่ส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวในหมู่ประชาชนทั่วประเทศในทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งการประสานงานด้านการส่งเสริมการขายการท่องเที่ยวให้กับผู้ประกอบการท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่งเสริมให้มีการระดมทุนมาหาชาติขึ้นในประเทศ รวมทั้งประสานงานติดต่อองค์การระหว่างประเทศที่ ททท. เป็นสมาชิก ให้บริการข่าวสารการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวตลอดจนให้การต้อนรับและอำนวยความสะดวกแก่แขกของรัฐบาล หน่วยราชการที่ขอความร่วมมือและแขกของ ททท. และควบคุมการปฏิบัติงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของสำนักงานสาขาในประเทศ

ข. ฝ่ายบริการการตลาด มีหน้าที่ศึกษาและดำเนินการโฆษณาเผยแพร่การขายตลาดการท่องเที่ยวในรูปวารสาร นิตยสารหรือวิธีการอื่นที่จำเป็น สร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชนและธุรกิจท่องเที่ยวในต่างประเทศ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ผลิตรายการโฆษณาการท่องเที่ยวของประเทศไทยทุกประเภท และแจกจ่ายอุปกรณ์โฆษณาแก่ผู้สนใจทั้งในและต่างประเทศ

3. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา ประกอบด้วย

ก. ฝ่ายวิชาการ มีหน้าที่รวบรวม ศึกษา วิเคราะห์และวิจัยข้อมูลและสถิติทางการท่องเที่ยว เพื่อกำหนดนโยบายและวางแผนในการพัฒนา รวมทั้งฝึกอบรมผู้ประกอบการท่องเที่ยวและพนักงาน ททท. ดำเนินการทางด้านวิชาการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และกำหนดแผนงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานของ ททท.

ข. ฝ่ายวางแผนโครงการและพัฒนา มีหน้าที่จัดทำแผนหลักและฝึกความเหมาะสมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศทางด้านกายภาพ กำหนดแผนปฏิบัติงานสำรวจ ออกแบบ วางแผนขยายและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ควบคุมโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด ร่วมเป็นกรรมการกับจังหวัด และเข้าร่วมในการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว และการจัดงานเกี่ยวกับการแสดงออกทางวัฒนธรรม ประเทศไทยแต่ละท้องถิ่นทั่วประเทศ

4. สถาบันฝึกอบรมวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว มีหน้าที่ดำเนินการฝึกอบรม วิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว เพื่อสร้างบุคลากรที่มีความรู้และความสามารถได้มาตรฐาน ออกไปปฏิบัติงานตอบสนองความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

หลังจากได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง อ.ส.ท. ขึ้นเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2502 ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้น เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2502 ตามคำสั่งที่ 43/2502 ประกอบด้วยกรรมการรวม 11 นายคือ

1. พันเอกถนัด คอมันตร์	ประธานกรรมการ
2. พลเอกสุรจิต จารุเศรณี	กรรมการ
3. อธิบดีกรมศิลปากร	กรรมการ
4. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
5. ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
6. ผู้แทนกระทรวงคมนาคม	กรรมการ
7. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
8. นายพจน์ สารสิน	กรรมการ
9. พันเอกเฉลิมชัย จารุวัศร์	กรรมการ
10. ผู้แทนกรมการนิคมพลเรือน	กรรมการ
11. ผู้แทนฝ่ายโรงแรมและบริษัทท่องเที่ยว	กรรมการ

ต่อมา ๑๗๗ นายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งที่ 107/2507 ให้ผู้แทนฝ่ายโรงแรมและบริษัทท่องเที่ยวพ้นจากกรรมการ และแต่งตั้งให้นายพลตำรวจเอกประเสริฐ รุจิรวงศ์ รองอธิบดีกรมตำรวจ เป็นกรรมการสืบแทนต่อไป

คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

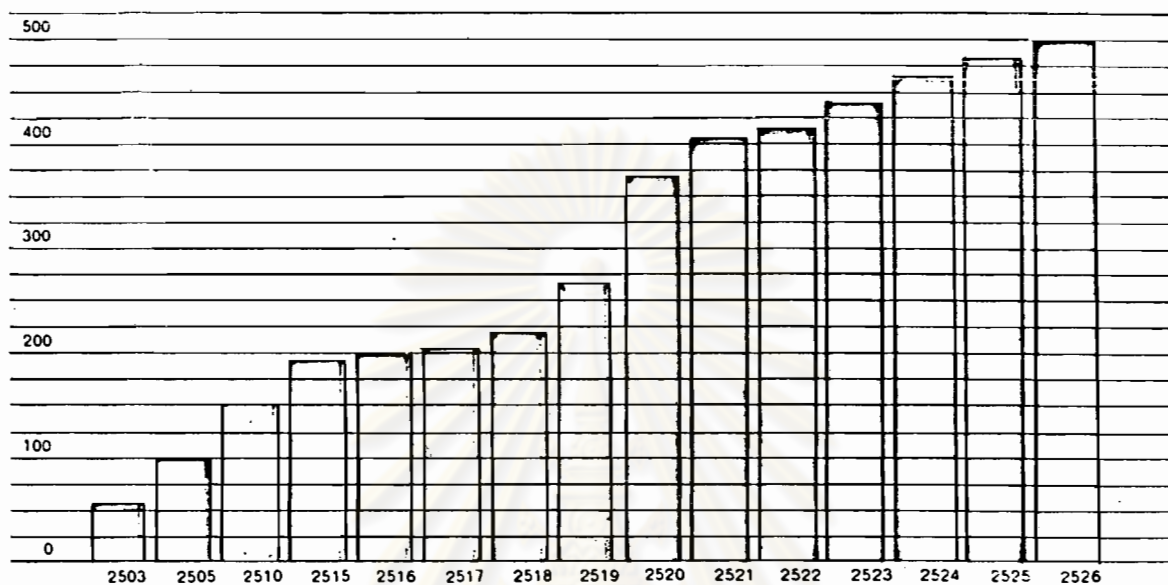
1. นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย	ประธานกรรมการ
2. ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวหรือผู้แทน	กรรมการ
3. ปลัดกระทรวงคมนาคมหรือผู้แทน	กรรมการ
4. ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน	กรรมการ
5. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน	กรรมการ
6. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติหรือผู้แทน	กรรมการ
7. เลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือผู้แทน	กรรมการ
8. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง	กรรมการ
9. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง	กรรมการ
10. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง	กรรมการ
11. ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	กรรมการและเลขานุการ

พนักงานขององค์การ

เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2502 ได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ พลเอกสุรจิต จารุเศรณี เป็นผู้อำนวยการ อ.ส.ท. จนถึงวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2503 จึงได้ลาออกจากตำแหน่ง ที่ประชุมคณะกรรมการจึงได้แต่งตั้งให้พันเอกเฉลิมชัย จารุวัศร์ เป็นผู้อำนวยการสืบต่อมาโดยความเห็นชอบของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2503 จนถึงวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2519 จึงได้ลาออกจากตำแหน่ง ประธาน กรรมการ อ.ส.ท. โดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้ พันเอกสมชาย หิรัญกิจ เป็นผู้อำนวยการสืบแทนต่อมา ซึ่งนับได้ว่าเป็นผู้อำนวยการคนที่สามขององค์การ และได้ดำรง ตำแหน่งเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบันในฐานะ ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ในตอนเริ่มแรกเปิดตำแหน่งงาน (ปี พ.ศ. 2503) อ.ส.ท. ได้รับโอนเจ้าหน้าที่ จากสำนักส่งเสริมการท่องเที่ยวกรมประชาสัมพันธ์ มาเป็นพนักงานรวมทั้งสิ้น 14 นาย และต่อ มาก็ได้เปิดรับพนักงานเพิ่มเติม เพื่อให้รับผิดชอบในหน้าที่ต่าง ๆ ตามความจำเป็นของงาน มากขึ้นตามลำดับ จนถึงสิ้นปี พ.ศ. 2526 จำนวนพนักงาน ททท. มีทั้งสิ้น 496 คน เพิ่มขึ้น จากปี พ.ศ. 2525 จำนวน 28 คน จากเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้เมื่อสิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ในปี พ.ศ. 2529 มีจำนวนทั้งสิ้น 715 คน

ภาพที่ 2 แสดงอัตรากำลังของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

อัตรากำลังพนักงานจากปี 2503-2526

ปี	2503	2505	2510	2515	2516	2517	2518	2519	2520	2521	2522	2523	2524	2525	2526
คน	52	93	153	182	191	202	221	258	358	400	427	446	460	468	496

พนักงานจำแนกตามระดับปี 2526

ระดับ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
จำนวน	58	82	108	119	54	33	29	3	6	3	1

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย , " รายงานประจำปี พ.ศ.2526 "